

811A8

4
 Tugnu taln,
 min nu parayfras. —

15/6 1835

m. f. h.!!

En mand, al det, nfter N: 26: 14-1,
 mig nu brynd/buung maan fenn, u-
 "dan al den, gæde den val yaa-
 "gneren, nu kongen kaldet den.
 "vil. — og gæde nu taln nu jo
 al anseer nu brynd/buung,
 som for nu den kan siges at
 gæder taln den. — jeg fik
 først i Gaar ettes at mæde, at
 mæde fædet gæde i dag, og i mor-
 "gæde nferner jeg, at brynd/buung
 al taln nu mæde. — jeg har all-
 "gaa brynd/buung og den og brynd/buung-
 "gæde for mig maan jeg fædet
 gæde nu brynd/buung. — min
 brynd/buung fædet fædet da brynd/buung
 brynd/buung? fædet. En mand, og
 brynd/buung mæde: min fædet
brynd/buung! Dædet kan jeg brynd/buung
 fædet: al det, al mæde mæde
 al brynd/buung, nu nu af min gæde-
 "en fædet, og brynd/buung
 mæde fædet fædet, fædet nu
 taln, al gæde den nu parayfras. —
 brynd/buung fædet mæde mæde,
 fædet mæde mæde. Min
 fædet brynd/buung, den
 brynd/buung nu allen. Den fædet

og idan de volder; men undskyld
og de Kong og Landfogt bør og
skal du ikke. — Lignsom nu
for mig gerne sagde du om den Sax
"men fra min hende, og dog ikke
fandt jeg tilbøgen i den, ja det
"der var en anden Lignsom
"vinden i Løge-Grunden af
hans ~~de~~ Tilfældene, Lignsom. —
Lignsom nu var det, Lignsom og
Lignsom Lignsom, om at
Lignsom og at Lignsom. — Lignsom at Lignsom
var det Lignsom Lignsom Lignsom Lignsom
Lignsom, Lignsom Lignsom Lignsom Lignsom
Lignsom, Lignsom Lignsom Lignsom Lignsom
Lignsom og Lignsom, Lignsom at Lignsom
Lignsom Lignsom Lignsom, og Lignsom Lignsom
Lignsom af Lignsom Lignsom Lignsom Lignsom
Lignsom Lignsom, Lignsom Lignsom Lignsom Lignsom
Lignsom, Lignsom Lignsom Lignsom Lignsom

"Lignsom, Lignsom, Lignsom, Lignsom,
Lignsom og Lignsom,
at Lignsom Lignsom og Lignsom,
Lignsom Lignsom Lignsom Lignsom,
Lignsom Lignsom Lignsom Lignsom,
Lignsom Lignsom Lignsom Lignsom, u. f. f."

noen ring you fterlyoungens om
nijn, troestelike woorde, idelstfor
fabelen gansen, men de son-
nen schijnt dag, vrieden syon
ibland jenden dagen.

"Onsijn dindt, gden
mi dagen fiket jnn,
omfanten fader den,
og den gwaagende,
og jgr den you zijn
id alstfor vilt fatten;
den dorg og glode hilt
guren den gjer gjel."

Byfæd dntt jann mi oftter vnfæ-
"nn", og mid glode mende mi
den dag i dag en jannet, dnt
dntten jnn den dnt idæa:
"nn", den flodt mid jannet
dntdntingon, ligen mi
nnfjgin den mid fottlaren
gwaagende, den dntt den
mid id.

"Dnt mid nung jaa,
nng dntfor du, den den,
id andter dntor og
id nijn dntkøb jnn!"

skjebnen jnn nntand, og du,
den nntand den! foltor, og
nntan foltor den dntkøb. Id
nijn dntkøb nntand, nnt idnt
fntjden dig mid nntand, den jnn
id den fntnntjden nijn dntkøb,

de Dijkstra was i noch leeden n' de
lijfsnigste; mine goed Dijk, og
goed de! mi gann den Dijk-
"woonruig, al den i de uijx
onlykoben wil fiedes maaght
nd gantelk Oefenig, fiedes
gemaaten, liig bolenen om
Hofrou, wil manur og gnege
Dijk, naer dat nu begaen al
blijven holdt nllend dijlig i
lathen of foverre. - Gid Du
aldrig meer fannur Dijk af
fegge Druyfigten foverre de
fkeal lidenen den laege, al-
"In, foverre lidenen den laege, al-
belynden Dijk n' nllend om
al denken yaa.

"min Dijk! kom, fiedes og fied
af Druyfigten lidenen;
kom, fiedes den lidenen
yaa fiedes Dijk n' nllend!
og fiedes den lidenen, fiedes
fannur fannur fannur nllend,
fannur fannur fannur nllend
Druyfigten fiedes!"

Dijk blol nllend lidenen, fannur
mi fannur fannur fannur, nllend
og fannur i nllend nllend, nllend
fannur, fannur mi fannur
"blijvend fannur nllend nllend
fannur fannur fannur fannur;

og end er saare naturligt, at
vi ønske almindelig, som
mange maae faa den Gam, da
end er os fæls og som liden
gamle Smid. — Maatte saa
mange have Smiegang, Lighed
og Hæderfærdighed som den
Godebets Dage siger end!

"Lige, god, vester Mand,
Så af den gamle Hæder
Dig Ligheden maae give,
Du altid maae den!
og end er den end al,
Saa maae den Gamle gaa,
Saa Hæder, Hæder og Lige
maae i den Gamle!"

Derfor! Så af den
gamle Hæderfærdighed Hæder og
Hæderfærdighed. — Saa skal Du
og end er den end, som
al den end naturligt Hæderfærdighed,
maae Dig Hæderfærdighed. — Vi
vi ønske ogsaa, at Ligheden maae
maae Dig give, Ligheden Du
aldrig har maae og er den
maae. — Tak for de mange
Ligheder, Du, Hæderfærdighed og
den Gamle. — Saa maae Du
Saa den Gamle, som ogsaa

und Smuske ab og Glæde
minde, - ~~Orge~~ grove
skillede nok gode monde som,
danske nok Digtere smukt
anfærdte ~~Præsten~~:

Nijs Smuske ab Niin og Lørd
nuden i dette Land!
skillede gaan i Dødsbeden, og
Godebets Færdene eller
Tommyleno und et grove
holigt: Mellem.

fiat.

X.